

29 Ιουνίου 2020

Γερόντισσα Χαριθέα: Περιμένω να με καταλάβετε διά της αγάπης

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γερόντισσα Χαριθέα (1915-1999), Ηγουμένη Ιεράς Μονής Αγίου Ηρακλειδίου, Λευκωσία.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=500749>

[Η Γερόντισσα Χαριθέα έλεγε]: «Διά να συγκροτήται και να προχωρά ένας πνευματικός οργανισμός, ο υπεύθυνος οφείλει να κλαίη μετά κλαιόντων και να χαίρη μετά χαιρόντων. Να κατεβή εις το επίπεδον του οποιουδήποτε αδελφού και να έχη την δύναμιν να τον σηκώση από την πτώσιν του, διαθέτοντας πολλήν αγάπην, πολλήν υπομονήν και μαεστρίαν, διά να τον θέση ενώπιον του σκοπού του και των υποσχέσεων του απέναντι του Εσταυρωμένου Ιησού.

Δεν είναι εύκολον καθόλου, διότι βαρύνουν η κληρονομικότητα, πολλές φορές και η περιορισμένη διανοητική δύναμις, οπότε ενισχύεται ο εγωισμός, η φιλαυτία, το πείσμα και κυριαρχεί η υπερηφάνεια. Μπροστά εις αυτήν την δυσκολίαν ευρέθηκα εγώ δυστυχώς».

Η Γερόντισσα, κάθε φορά που πληγωνόταν από τις απροσεξίες και τις πτώσεις μας, μας τόνιζε ότι. Δεν είναι τον τύπου της η επιβολή κανονισμών και επιτιμίων. Συνήθιζε να παρομοιάζη τον εαυτό της με τους αστυνομικούς και έλεγε χαρακτηριστικά:

«Αδελφές, δεν θα σταθώ με το άσπρο μανίκι, σαν τον αστυνομικό, για να επιβάλω την τάξη. Περιμένω να με καταλάβετε διά της αγάπης. Σκεφτήκατε καμιά φορά σε

πόση δύσκολη θέση με φέρνετε, κάθε φορά που δεν ταπεινώνεστε μπροστά στα λάθη σας και αναγκάζομαι να σας κάνω την παρατήρηση;

Δεν μου αρέσει καθόλου να σας ελέγχω και ούτε είναι για μένα ευχάριστο και εύκολο πράγμα. Όμως η διακονία μου αυτή μου το επιβάλλει, το απαιτεί, γιατί εγώ θα ερωτηθώ για την πνευματική σας κατάσταση ενώπιον του Θεού εν ώρα κρίσεως· σαν δίκικο μαχαίρι διαπερνά την καρδιά μου η εγγύηση υπέρ της σωτηρίας σας. Ο Θεός είναι 'σήμερον και αύριον ο αυτός'.

Ο πνευματικός λέγει: 'Βλέπε τίνι συντάσση και τίνι αποτάσση'. 'Το υβρισθῆναι έχεις και διωχθῆναι έχεις και πεινάσαι και διψῆσαι', το επικυρώσατε με το 'Ναι, του Θεού συνεργούντος μοι, τίμιε πάτερ'.

Το είπατε ή δεν το είπατε; Το είπατε και εγώ εγγυούμαι την ομολογίαν σας. Και προσθέτει: 'Απέστω αφ' υμών πάσα ανηκοία, αντιλογία, υπερηφανεία'... και όσα είναι κατά της μοναχικής πολιτείας και εσείς το επικυρώσατε.

Ας ερωτήση η καθεμιά, μικρή και μεγάλη, την συνείδησή της και αν έχη το θάρρος, να ομολογήση ότι εξετέλεσεν εις το ακέραιον αυτές τις υποσχέσεις. Πώς θα παρασταθώ λοιπόν ενώπιον του Θεού, 'με τα παιδιά α μοι έδωκεν'; Γι' αυτό να μην σας κακοφαίνεται, όταν σας κάνω παρατήρηση».

Μετά από κάθε πτώση μας, αυτό που απάλυνε λίγο τον πόνο της και την ανάπαυε, ήταν η αληθινή μετάνοιά μας. Στις συνάξεις που είχαμε, μας συνιστούσε: «Όταν καταλαβαίνετε τα λάθη σας, να ταπεινώνεστε. Να βάζετε μετάνοια σε αυτόν που έγινε αιτία να συζητήσετε, αλλά και μπροστά στον Χριστό να γονατίζετε και να λέτε: 'Τόσο μόρεσα, Χριστέ μου. Είμαι αδύνατη. Βοήθησέ με να σωθώ'. Εμείς είμαστε 'κύμβαλα αλαλάζοντα', αλλά, όπως αναφέρη και το γνωμικό, "ο άνθρωπος εν τη βουλή και ο Θεός εν τη δυνάμει'.

Η υπακοή και η ταπείνωση, από την στιγμή που τα καταλαβαίνετε, προσφέρουν πολλή χαρά στην Γερόντισσα. Για μένα χαρά και ικανοποίηση είναι να σας βλέπω να προχωράτε πνευματικά».

Απόσπασμα από το βιβλίο η "Μακαριστή Γερόντισσα Χαριθέα", έκδοση Ιεράς Μονής Αγίου Ηρακλειδίου, Λευκωσία, Κύπρος.